

Drumeția sufletelor nepereche

Blacks

Hai să ne plimbăm prin infinituri
și să fim drumeții unei dimineți
Pe poteci de dor să te urmez în mituri
și să culegem albul din nămeți.

Tu îmi ești compasul cercurilor lumii
rază ți-e voința crezului în noi
Fără pioleți, corzi, cuie sau funii
urcăm către piscul iubirii în doi.

Și, cum ești nălucă, tu zbori înainte
vie mi-e voința de a te urma
Îți urmez urcușul fără de cuvinte,
îndrumând destinul către calea ta.

Tu ești Adevărul și îmi ești ideea
crezului în viață că suntem doar noi
Eu, a noptii vrajă, tu, Casiopeea
ce-mi ferește ochii de-al lumii noroi.

Un crud întuneric apare deodată
în ceața iubirii te pierd ireal.
Se-adună în suflet o frică ciudată
de măști ce-nconjoară al meu areal.

Te strig în zadar și îmi tremură glasul
rămân într-un loc și aștept un semnal
Un vânt fără nume îmi țintuie pasul
încearcă să stingă amorul fanal.

Pe jos sunt speranțe și zboruri sunt frânte
le iau și-mpletesc cunună de dor,
Destinul mi-l ținui în creasta de munte
și cer Celei Triste, un ultim favor.

Devin Prometeul iubirii finale,
legat de un vis, legat de un gând.
Sunt prizonierul internelor drame
și mor așteptând.